

კლავსინა

ბელის-მოწერა... ღრმების უსნი: 9 მან. სამს თვისა... 3 მან. 5 მან. ერთი თვისა... 1 მან.

დროება

გამოდის ყოველ-დღე ორშაბათს გარდა

უსნი განსხადებისა

დღის ხარებით, ხარისხი 1 კაპ... მისი განსხადებისა... 8 კაპ.

ნახევარ წლის ხელის-მოწერა.

„დროება“

ღირს გაგზავნით 5 (ხუთი) მანეთი

ბელის-მოწერა მიიღება: ტფილისში — გაღვინის პრესბუქტსე, თ. ივ. კ. ხელის-მოწერა, გულს ქვემოთ. მუთისში — ჭილაქების წიგნის მაღაზიაში. ქალაქს გარეშე მცხეთისათვის აღეს: Тифлисть, редакция „Дროება“.

ტელეგრაფი

პეტერბურლი, 28 ივნისს. მთავრობის წინა-როგით აღდგასში იქნება აღებული ზედ-ს-გამომეძიებულ-განგებულება, რომლის მიხედვითაც ინსტიტუტების დირექტორები კონსტანტინოპოლს და უკრ დეპუტატთაგანთ შრომებთან და ნათესაობასთან დათხოვნილი იქნებიან. მდგის მინისტრი, ვადმუტობის მინისტრს, სამსჯვარ განეთ მიდის; იმის მიხედვით დანიშნება ვიცე-მინისტრი წავრც.

პეტერბურლი, 29 ივნისს. „მმართველობის მოამბეში“ დაბეჭდილია: ხელმწიფე იმპერატორმა მიიღო მხედველობაში სკობელევის სახელის სახელს მნიშვნელობა და რომ იმის სამხედრო დამსახურება არმიისა და ფლოტის შემანერთებელი იყოს, კმთილ-ინება სამხედრო ხომალდს (კარავეტს) „სკობელევი“ დაერქვას სახელად.

ალექსანდრიად, 28 ივნისს. სეიმურმა გამოაცხადა, რომ ხვალ, 29-ს, დილის 4 საათზე, ის დაუშენს ყუმბარებს აღექსანდრიის ციხე-სიმაგრეებსა და თვითონ ქალაქს; ამის გამო ყველა საელჩოები და კვრამბელები, ვინც ქალაქში იყვნენ, ხომალდებზე გადაებარებენ.

ალექსანდრიად, 29 ივნისს. დღეს, დილის 7 საათზე, ინგლისის სამხედრო ხომალდებმა (ესკადრამ) დაუწყეს აღექსანდრიის წინააღმდეგ სროლა.

მოსკოვი, 29 ივნისს. გუშინ „სამი წმინდის“ ეკლესიაში აუგეს წესი სკობელევის. გუშინ და დღეს უნგარიშო ხალხი მოაწვედა ეკლესიის მიწვანებულის თაყვანის-საცემლად. ეკლესიის მოაწვევით ყვავილებითა და კვინტინებით. დღით წინააღმდეგ დაესწრნენ: დ. მ. ნიკოლოზ ნიკო-

ღრმების ფელტონი, 1 ივლისი.

კაბინილია

აღფანს დედის მთხრობა (ნოთაგონი) შინა მამა ის იყო ათაებდა წირ-როდესაც ნიკვარეს ტყვეები. მამა მოხდა, ტახტიდამ გადაყენებულ პარლოსის აჯანყების დროს, ერთს მათგანს არშალევის მთაში (მანიაში).

დოდა ხოლმე სახარების ასაღებათ, იმის ჯიბეებში თოფის ტყვიებს რახარუხი გაჰქონდა.

გარემო სუფევდა სიჩუმე. ღონ-პარლოსის მომხრე მხედრები ერთის ხელით თოფებზე დახეილი, დანოქილი იყვნენ. საშინელი ცხარე მზე იცის ამ მხარეში აღდგომის დღეებში; ის მზე სწავდა იქაურობას და თითქო მთლად თავის ძალას ხმარობდა ამ გახურებულ და ჩაბნელებულ ხეობაზე.

მხოლოდ ხან-დის-ხან შაში თავის ფრთით შეაწვევინებდა გალობას მღვდელსა და იმის თანაშემწეს. სულ მალა, მთის წვერზე, უდგათ დარაჯი.

ახრებულს სანახავს წარმოადგენდა მღვდელი, რომელიც ერთსა და

ლოვის-მე უფროსი, აღექსი აღექსანდრეს-მე, კვბენი ლეისტენბერგსკი, ვანნავსკი, რადეკი, ჩენაიკი, აღ-ლებერგი, ბარანავი, ბრევენი, დოღგარუკოვი, ჩიხინი, დენერ-ლები, ზროფესორები, სამხედრო სასწავლებელთა და სხვა სამხედრო საწილის დეპუტაციები, ამხანაგები მიწვანებულის და უთვალავი ხალხი. როდესაც კუბო გამოასვენეს ეკლესიადამ, გზაზე უნგარიშო ჯარები და ხალხი იდგა ერთი მხრით. ვმელას ნამდვილი მწუხარება ეტყობოდა. ხალხი ტირიდა. 32 გვირგვინი მიქიანდათ. მოაქრულ ბაღდასინზე გიორგის ლენტით შესწავლული კუბო დიდ მთავრებს და დენერლებს მიქიანდათ. თეატრები და კონცერტები ამ დღეს დახურული იყო. გამოფენის სასულიერო კონცერტზე ხალხმა მოითხოვა, რომ „წმინდათა-თანა განისვენებ“ იმდერან, მთელი ხალხი ფეხზე წამოდგა და ქუდი მოიხადეს, სკობელევის ზოტრეუებს დიდი გასავლა აქვს, იტაცებენ. ყოველის მხრიდან მოდის ტელეგრაფები წინაშეიდის განდახდისა და სასოფლოდამწუხარების თაობაზედ.

დღიური

ძალაქში გავრცელდა ხმა, ვითომც საქართველოს ეგზარხოსი მალა ყოველ-სამღვდელს იოანნიკი რუსეთში გარდაყვანდეს; ზოგიერთები ამტკიცებენ, ტელეგრაფმა მოვიდა, რომ ის მოსკოვის მიტროპოლიტად ინიშნება.

ჩვენ შევიტყეთ, რომ ქ. მსურ-გეთში მიცვალბულა თ. ლიმიტრი ბურიელი — ერთი მახლობელთაგანი

იმეფე დროს მღვდელიც იყო და ჯარის უფროსიც. პაბესილიას სახეზე გამოხატული იყო იმის ორ ნაირი ხელობა: აღტაცებული სახის მეტყველობა ჰქონდა და ამასთანავე ხანდის-ხან მკაცრი და სასტიკი, რადგან მზისაგან გაშავებული იყო, როგორც მხედარს შეშენის ლაშქრობის დროს; არ ეტყობოდა ეკლესიისთვის თავის შეწირვა; სულაც არ ჰგვანდა ბერს; შუბლზე სხვილი ძარღვები გადასჭიმოდა და თითქო თოკებით შეებოკათ იმისი ფიქრები. ეს შეხედულობა ამტკიცებდა იმის მტკიცე ხასიათს.

შაველთის, როგორც კი მოუბრუნდებოდა მლოცვეებს და იტყოდა ჩვეულებრივ სიტყვებს: „ღმერთო შეგვიწაღე“, იმის ანაფორის ქვეშ გა-

შთამომავალი ბურის უკანასკნელის მთავრის მამია ბურიელისა.

მრთი „ქუთათური სომეხი“ გვეწერს, რომ ამ ორის წლის წინად დიდის ამბით გამართული ჩვენი სკოლა, როგორც ამ ქაშად აღმოჩნდა, ეგზამენებზე, ძალიან ცუდათ მიდისო. სასწავლებლის მზრუნველები და ხალხი დარწმუნდა, რომ ყმაწვილებს თითქმის ვერა უსწავლიათ-რა სკოლაში. და როდესაც ერთს მასწავლებელ-ქალს შენიშნეს ეს გარემოება, გულს შემოეყარა ეგზამენების დროს და შემდგომ ძალაქში გაიტკაო.

ჩვენი კორესპონდენტი სომეხი სჩივის ამას გარდა იმაზედაც, რომ ამ სასწავლებლის ასაშენებლად სამი ათასი თუშანი დაიხარჯა, მომეტებული ნაწილი ამ ფულისა ხელის-მოწერით იყო საზოგადოებაში მოგროვილი; ეს ორი წელიწადია, რაც შენობა შეასრულეს, სავაჟო და საქალო სკოლა გამართეს და მას აქეთ არავითარი ანგარიში არ გამოუტყვალბათ საზოგადოებისთვისო.

მუთაისილამე გვეწერს, რომ ამ ქაშად აქ დღისით საშინელი სიტყვები დადგა, მაგრამ ღამით კი ცოტა გრილიაო.

სიეფე ჩამოვარდნილა მუთაისში ხორაგეულისა: ვარიი სამ შაურად, აბაზად იყიდებო, კვერციბი თითო თითო კაპეკად, ხილეულიც ძალიან იეფი.

ამ სიეფის მიხედვით იმას ამბობენ, რომ წლევედელ მოსავალს ძლიერ კარგი პირი უჩანსო.

ჩვენ მივიღეთ შემდეგი თეატრალური შენიშვნა მუთაისილიამ: „ღილი ხანია ხმა იყო, რომ შექსი-

მოჩნდებოდა სამხედრო მუნდირი და ხმლის ტარი; ძატალონის დანაც თავს გამოაჟყოფდა...

— რას გეზამს, როგორ დაგესჯის! შიქრობდნენ შიშით თავ-ზარ დაცემული ტყვეები. სანამ წირვა გათავდებოდა, თავში მოსლიოდათ ათას ნაირი ფიქრები პაბესილიას უწყალო და მხეცურ მოქმედებაზედ, რომლითაც ღონ-პარლოსის მომხრეთ ჯარში განსხვავებული დიდება და სახელი დაიმსახურა.

დღეს იშვიათი შემთხვევა იყო: წმინდა მამა მოწყალეების თვლით იყურებოდა. წინა დღის გამარჯვება და ამასთანავე ბრწყინვალე დღესასწაული — აღდგომა, რომლის სასოება ჯერ არ დაჰკარგოდა ამ უცნაურ

რის პიესის „გენერალი ვაჭარის“ წარმოდგენას აპირებენო. ბოლოს 27-ს იენის გამოვიდა აფიშა. მს საყურადღებო აფიშა იწყება შემდგომის სიტყვებით:

„1882, მთავრობის დასტურით, კვირას 27 იენის ხარაზოვის თეატრში იქნება გამოჩვენება მერვე კლასის დამსრულებელთ შესაწავრად. წარმოდგება შექსპირის ხუთ-მოქმედებიანი დრამა „გენერალი ვაჭარი“ თ. ნიკო ლადიანის გამოგებით და თბილისის ქართული დრამატულის დასის მიმხმსთა ბ. ბ. შიფიანის და მ. ალექსავე-მესხიევის მონაწილეობით. „შეგლოხნას“ სათუჯავს ალარულებს ბ. შიფიანი“.

ბაზ. „შრომაში“ სწერენ, რომ მუთისის გიმნაზიაში წელს გაუთავებია კურსი ოც-და-ჩვიდმეტს ყმაწვილს, რომელთაგან ოც-და-ერთს ატტესტატი მიუღია და დარჩენს თექვსმეტსაც ატტესტატები მიეცემა, თუ თავკასიის სასწავლებლა მახრის მზრუნველი დათანხმდომ პედაგოგიურის რჩევის წარდგინებაზედ.

ატტესტატები მიუღიათ შემდეგს ყმაწვილებს: იელ. ანჯაფარიძეს, ასლ. ზელოვანს, ირაკ. ბუნცაძეს, ალექ. ლორთქიფანიძეს, მის. მღვდლიშვილს, პეტ. მირიანაშვილს, ნოშრ. ხარაძეს, აბეს. ჩარკიანს, ჩაჩიბაიას, სიმ. ბოკიელოვს, ორს ძალანთაროვებს, ტერ. მიქელოვს, ბარნოვსკის, შორანოვს, პეტროვს, მსახის, შანზალს, რეჟიკის, ღრევეცკის და რიპკეს. ამათგან ათი ქართველი არის, სამი სომეხი, ხუთი რუსი, ორი მოლშელი და ერთი გერმანიელი (ნემცვი).

წარდგენილი არიან ატტესტატის მისაცემად: მლ. აბულაძე, ღიმ. აბულაძე, ბოცირიძე ღვ. აქეფრაძე, მას. პოკოჩაშვილი, სერ. მესხი, იოს. ნიქარაძე, ივ. ბოკიელოვი, ბიორ. ხაბურზანი, ბუდუგოვი, პასუხოვი, მანუჩაროვი, საფაროვი, ტერ-ლუკასოვი, შუკოვსკი, მინაილოვი. ამათგან ცხრა ქართველია, ხუთი სომეხი და ორი რუსი.

მღვდელს — კეთილად გამოიხატებოდა იმის პარის-სახეზე.

როდესაც გათავდა წირვა და ძაბერილიამ დაიწყო ტაძრის ალაგება, ჩააწყა ბარძიმ-ფეშხუმი ყუთში, რომელსაც, ჩვეულებისამებრ, ლაშქრობის დროს ვირს ზურგზე აკვადებდნენ, მღვდელი მიუახლოვდა ტყვეებს. ისინი სულ თოთხმეტნი იყვნენ დაღალულ-დაქანცულნი მთელი დღის ბრძოლით და ლამეც თივაზე გდებულოყენენ ფარგში, სადაც ბრძოლის შემდეგ დაემწყვდიათ. ბაყეთლებულნი შიშისაგან, ფერ-მისდილნი შიმშილისაგან, მწყურვალნი, ღონე-გამოლეულნი ისე მიეყარნათ ერთმანერთზე და დაეყენებინათ, თითქო ცხვრის ფარი საკლავათ მოემზადებინათო. მუნდირები თავისაგან გაფუჭებოდ: თოფ-იარაღს და სხვა ტანსამოსს გაგყვეს და უძი-

„აფიშა“ თავდება ამ გვარად: „სახიობა იქმნება ქალთა-მუტრისთა. მს უკანასკნელი წინადადება მტოდნე პირებმა აგვიხსნეს, რომ ეს ნიშნავსო წარმოდგენაში მონაწილეობის მიღებას ქალების ორკე ტრისას. უტოდინარებმა კი სხვა ნაირად სთარგმნეს: ნახვა იქმნება ქალთა მუტრუკთაო!

„შევიკრიფნით თეატრში სწორედ 9 საათზედ (ქუთათურები დიდი კაცები გახლავართ, 9 საათზედ გახლებით თეატრში და ხშირად შუალამის ორ საათზედ წავბრძნდებით ჩვენ დარბაზებში). აღტაცებით მოვევლით თამაშობის დაწყებას. დაიწყეს და კიდევაც გაათავეს“.

„ღმერთო შექცოდე და აქ ჰოფნას ამ საღამოს ბევრად სჯობდა საპატიმროში ყოფნა. ხორციელათაც ვიტანჯებოდით და სულიერათაც. არ გვახსოვს, რომ მუთისში როდისმე წარმოდგენილიყოს რომელიმე პიესა ისე ცუდათ, როგორც „გენერალი ვაჭარი“. როგორც უგრძობი ხიები, ისე იდგნენ მოთამაშენი სცენაზედ, ზოგი წალმა, ზოგი უკუღმა, და ისროდნენ სიტყვებს უთავ-ბალოდ სოფლის დიაკვნებსაგან. მხოლოდ ბ. მსხიემა ვენეციულის ვაჭრის როლი გვარიანად ითამაშა. შირის როლში (შეგლოხა) ბ. ბ. შიფიანი კი გადაამეტა. მერც დაწუნება და ვერ მოწონება ვერ დამსახურა ამ ნიჭიერმა მოთამაშემ ამ საღამოს. მკებ მიხეზის იყოს, რომ ბ. შიფიანი რაღაც უსულო ქმნილებებთან თამაშობდა.

„საზოგადოება უკმაყოფილოდ დარჩა და თავის უკმაყოფილებას არ ფარავდა.

„ამ გვარ ჩვენ სულიერ ტანჯვას დაუმატეთ საშინელი სიცხე ხარაზოვის ბალახანში და მაშინ აღვიღათ შეგძლიათ წარმოუთგინოთ ჩვენი მდგომარეობა“...
აღ. აკოფოვი.

„რომის“ კორმისკონდენცია

შოთი, 20 იენის. ჩვენი ძველი ქურდები კდე გვეწიენენ, მაგრამ სმზღვარ-გარეთ ყოფილან სასწავლებელში, და კარგათაც უსწავლიათ რკინის ზნდუკების (კასების) გაჭრა....

ლობის გამო ურიგობა ეტყობოდა; თავით ფეხამდის მტვერი ეღოთ; ამასთანავე ნაღვლიანი მწუხარე შეხედულობა ჰქონდათ, ოგორც დამარცხებულებს.

ძაბესილია უყურებდა იმათ რამდენიმე ხანი თამამი ღიმილით. ის სტკებობდა რესპუბლიკის მხედრების ყურებით, რომელნიც დამცირებულნი, ფერ-მისდილნი და დაგლეჯილის ტანისამოსით იდგნენ მშვენიერად დაიარაღებულ და ლაზათიანად ჩაცმულს ძარლისტებთან.

— ღმერთს უნდა მადლობა შესწიროთ, შეიღებო! შთხრა იმათ ძაბესილიამ. რესპუბლიკა ხომ არ აძლობს თავის მომხრეებს. ისე გამხდრები ხართ, როგორც პირინის მგლები,

მოსვლისათნავე თავიანთი ხელობა გამოსკადეს თემისტოკლე ავეგინოს კასაზედ. მართლათაც რომ კარგათ უსწავლიათ: ისე გამოსჭრეს კასის კარები, როგორც ქალღი მაგრატლით, მაგრამ, ამათ საუბედუროთ, კასაში ჩაყვნი არა დახვედრიათ-რა. ახლანგახოთ ვის ეწვევიან.

ძველნი მესიმინდები იმდენს ეცადნენ, რომ თავიანთი სურვილი შეასრულეს: ღრეფუსის აგენტი სამზღვარ გარეთელი ურია ძალანი, დიდი პარტია სიმინდის მსყიდველი, კანონის ძალით დაბრუნეს თავის სამშობლოში. რა დღესაც ამან ფეხი გადაგაშოთიღან. იმავე დღილამ სიმინდის ფასი დავარდა, ფუთი 90 კანეკლამ უცებ 75 კანეკზე ჩამოვიდა და ნელნელა კიდევ აკლდება. სამზღვარ-გარეთ ფასი მატულობს, აქ კი ეს სურიელები უკლებენ, რა არის ძალანი მოიშორეს. ძალანი შოთში სიმინდს ჰყიდულობდა სამზღვარ გარეთის მაზნდის შეხედულობით და არც ისე იქცეოდა, როგორც ესენი, რომელნიც აღრხოვნენ საწყალს მოჭირნახულე ხალხს. მთხოვეთ განსაჯოთ, ეს ქრისტიანები უფრო სასარგებლონი არიან, თუ ის ურია ჩვენი მხრისათვის. ძნელი ეს არის, რომ ეს ბატონი ქრისტიანებიც სამზღვარ გარეთლები არიან.

ძველს მეჭორე ქალ-ბატონებს ახლებიც დავმატენ, ვაიღა ფესვი მეჭორეების დასმა: საითკენაც გნებასთ და ვინ გნებასთ, რომ ეს მეჭორეები არა სჭორავდნენ და არა სძახავდნენ. საკვირველია ამათი საქმე: თავიანთი გასაკიცი თავი დაეიწყებიათ და სხვებს კიცხვენ.

მა ქალბატონები არ კპარობდნენ და დანოსჩიკებიც მოემატნენ ვაჭართაგანნი; ზოგი თავის მფობელს მელუქნებდ „დანოსს“ აძლევს, წმინდა სანთელს ჰყიდის და ნება არა აქვსო, ზოგიც მოსახლებებზედ „დანოს“ აძლევს კატრბანდი აქვსო. თიეიანთი ვაჭრობისათეს თავი დაუნებებიათ და ამითანა საქმეებს მისდევენ.

მისაც შარშან ჩვენი სამოქალაქობალი უნახავ, წელს ევლარ იცნობს: რაც შარშან ყვავილებით და სხვა და

როდესაც ისინი თოველ ქვეშ ჩაფლულები არიან. სიმართლის მომხრეებს სულ სხვა ნაირად უნდა მოეკიდნენ. მინდათ სცადოთ? მადააგეთ ებთქვენი საძაგელი ქულები და დაიხურეთ ჩვენი თეთრი კასკა. ბეფიცებით აღდგომას, რომელსაც ჩვენ ეხლავდესასწაულობთ, რომ ვინც დაიყვირებს „გაუმარჯოს ხელმწიფესი“, იმას სიცოცხლესაც მივანიჭებ და იმ საზრდოსაც დაფუნიშნავ, რაც ჩემს მხედრებს ეძლევა ლაშქრობის დროს.

წმიდა მამას ჯერ არც-კი დავსრულებინა სიტყვა, რომ ტყვეებმა ქულები აისროლეს ყვირილით:

— გაუმარჯოს ღონ-ძასლოსს!
საბრალო კაცები! ამათ ემინოდათ სიკვდილისა და თანაც აცდენდა საქმლის მშვენიერი სუნი (აქვე, ხეობა-

სხვა სურნელუკანის-უხევებით ყვავილებით მოჩუქურთმებული მესხედიც აღარ არის. მეძალე ამ ფხულს თვალთ აღარავის უნდა თუთმე ბათომში ბრძანდება, ბალს აკეთებს.

საკვირველია, საწყალი ჩვენი შთის საქმე: ვისაც რა საქმეს მანდებენ, ყველამ უნდა უღალატოს.

სიძვირისა რაღა მოგახსენოთ: ვერ წარმოთქვამს, თუ რა სიძვირე ჩვენი; თაბათვეში ვის გაუფრგოვირვანქა ცხვრის ხორცი 20 კასისა 15 კაპი..

რატომ უარესი არ დაგვემართო ჩვენი თანა ხალხსა!

ერთი ჰაქურთაგანს

ბ. ნიკ. ღლობერიძის თხოვნად მოგვებქდეთ შეზღვევი იმისი წერილი გაზ. „შრომის“ №23-დამ.

ბბ. 18 პირთა, რომელთაც მე წავიკითხე

მე წავიკითხე თქვენი წერილი, ბეტქილი „შრომის“ № 22. სწორ მოგახსენოთ, ამ წერილმა ძლიერ მაკვირვა; ჯერ ვერ მიხვდი, რა მიხეზი იმის მოწერისა, რადგან თვითონ წერილში აღსნილი არ არაში მდგომარეობდა ჩემი სამარცხნო და უბატონონო მოქმედება.

შემდეგ, როცა მე წავიკითხე რილი, რომელიც ბ. ბეგიძეს დაუბღია იმავე „შრომის“ ნომერში, როგორც ამბობს, დასამტკიცებლათ განსამარტებლათ შემოხსენებულის რათისა, და ამასთანავე გაეფეზო ერთი გარემოება იმ შეკრებილებსადაც კნინა სოფიო წულუკიძის წარმოუთქვამს სიტყვა და სადაც წერა შემოხსენებულო წერილი, ჩვეთის ცოტათი მაინც აიღსნა მიხეზამ წერილის გამოგზავნისა.

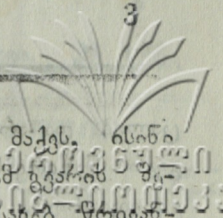
ბ. ბეგიძე ამტკიცებს, რომ თვალკრემლიანმა კნინა სოფიო წულუკიძისამ კრებაში საქვეყნოთ გამოხალაო; ვითომც მე მერჩიოს მისთვის. სიმონ წერეთლის დაბარება, ულის დახარჯვა მისი გამარჯვებისათ და ამისთანავე თ. ნესტორ წერეთლი გამეკიცხოს. როგორც ამბობენ

ში, დიდ ცეცხლ-პირას ხარშავდნ საქმელს).

— მგონია იშვიათია ჩვენისთა გულ-კეთილობა! მაგათ ეხლავე ამ მეთ! სთქვა სიცილით მღვდელმა როდესაც მგლები აგრე ლმუე უეჭველია, ძალიან დამშეულან.

ტყვეები წავიდნენ; მაგრამ ერთი იმათგანი, რომელიც უფრო ახალგადა იყო დარჩა. ის გამბედავთ თავ-გამოდებით იყურებოდა. იმნამდვილ არაბულ ცხოველ თელში გამოიხატებოდა სიძხურავლად აღვლება. ამ უჩვეულებრივ ბრწყინვალე თვალებმა მიიზიდე; ძაბესილია ყურადღება.

— შენ რაღა გინდა? ჰკითხა იმნამდვილმა... მელი ჩემი ბედის დაწყვეტას...

სოფო ვულუკიძის გუბერ-
მარშლის ამორჩევის დღეს და
სხვა სხვა სიტყვების წარმო-
დროს ძლიერ შეწუხებულს
აღსრულებულს მდგომარეობაში
ქველას გამოცდილი აქვს, რომ
ამ გვარს მდგომარეობაში
იმისთანა რამეს იტყვის, რა-
მეტიც თავის-თავს ანგარიშს
მისცემს. მეტიც, რომ კნინა ს.
ვულუკიძისას წარმოეთქვას სწორეთ-
მთა მოყვანილი სიტყვები; თუ კი
სიტყვა, მე ამას მივაწერ მხო-
ლოდ მისს აღფრთხილებულს მდგომა-
რეობას. ანინა ს. ვულუკიძისა იმო-
ვლად პატრისაგან მიმართა კიდევ,
რომ ვფიქრობ ჩვეულებრივ დამ-
ტყულებულს მდგომარეობაში ასე შე-
გულის და გადაკეთოს ჩემი ნათქვა-
სიტყვები.

ამ მახსოვს ნამდვილათ, რომელს
იყო, ვგონებ, ეს უნდა ყოფი-
ყოფი 10-15 მაისს, მე შევედი ალ-
ბან ნიჟარაძესთან. იქ მისმა ასულ-
მა კნინა ს. ვულუკიძისამ, მითხრა,
რომ ერთი აზრი დაიბადა, ზოგი-
რთნი ფიქრობენო სიმონ წერეთ-
ლის მოწოდებას კენჭის საყრდელად
ვულუკიძის მარშლობაზედ. მე მაშინ
გონა, ეს იმ გვარი მოსაზრება იყო,
როგორც წინეთ ამბობდნენ შესახებ
სიმონ პაპაძის მოწოდებისა პეტერ-
ბურგში. მე უთხარი კნინა ვუ-
ლუკიძისას, რომ, ჩემის ფიქრით, ამ
მისი სისრულეში მოყვანა შეუძლე-
ლი არის მეთქი. სიმონ წერეთელს
მხრეთში იშვიათად თუ ვინმე იც-
ნობს, ხოლო კნინა ნესტორ წერე-
თელს დიდი პარტია ჰყავს მეთქი. წი-
ნით მისი წინააღმდეგეები რამდენიმე
წლით ვმზადდებოდნენ მის გამოცვლას
და მანც ვერ ახერხებდნენ მეთქი.
შეუძლებელია მეთქი რამდენიმე კვი-
რის განმავლობაში საზოგადოება ისე
დატრიალდეს, რომ უცნობი კაცი
მოიჩინოს. ამისთვის მე მას ურჩიე,
თუ მართლა ფიქრობენ სიმონ წე-
რეთლის დაბრუნებას, ამაზედ ხელი აი-
ღონ.

ამ ლაპარაკში დაგვესწრო თ. ალ-
ბან ნიჟარაძე, და იმედი მაქვს ის

დამოწმებს, რომ მე მის ასულს ზე-
მოხსენებული პასუხი მივეცი.

მეორეს, თუ შესაძლებელია დღეს მე
მქონდა ლაპარაკი ამავე საგანზედ თავ-
დამიტრი წერეთელთან, რომელსაც
იმევე სიტყვებით გადავიცი, რაც ნა-
თქვამი მქონდა კნინა სოფო ვუ-
ლუკიძისათვის.

დასამტკიცებლად ზემოხსენებულისა
მე მოვიყვან შემდეგს გარემოებას. მე
შევედი, რამდენათაც მახსოვს, 25
მაისს, ალბანსან ნიჟარაძის სახლში.
იქ დამხვდნენ თ. ალბანსან ნიჟარაძე,
თ. პოსტანტინე ვულუკიძე, მისი მე-
უღლე კნინა სოფო, თ. პოსტან-
ტინე შრისთავი, თ. დიმიტრი წერე-
თელი, კნინა მართა ვულუკიძისა,
ნიჟარაძის ქალი, თ. სიმონ ვულუკი-
ძე და სხვანი. კნინა სოფო ვულუ-
კიძისამ საყვედური მითხრა, რატომ
მე არ ემოქმედებ, ერთად სიმონ წე-
რეთლის პარტიასთან სასარგებლოდ
ამ უკანასკნელისა. ამაზედ მე უპასუ-
ხე, რომ მას და იქ მყოფს თ. დიმიტ-
რი წერეთელს მე წინეთ უთხარი ჩე-
მი აზრი შესახებ თ. სიმონ წერეთლის
კანდიდატურისა, რომ წელს მისი მარ-
შლად აღმორჩევა შეუძლებელი არის
მეთქი. თუ კი მე წინეთ მათთვის
მერჩიოს თ. სიმონ წერეთლის დაბა-
რება და მისი დახმარება აღმეთქვას,
ნუ თუ მაშინ ისინი მე ამაში არ და-
მაბჭობდნენ. წინააღმდეგ ამისა ორ-
ნივე დამეთანხმნენ, რომ ეს სწორეთ-
ასე იყო, — იმედი მაქვს, რომ ზე-
მოხსენებულნი პირნი ამ შემთხვევაში
დამემოწმებინან.

თ. სიმონ წერეთლის კანდიდატურ-
აზედ, შემდეგ მისი ძუთაისში ჩამო-
სვლისა, მე მქონდა აგრეთვე ლაპარაკი
მის მომხრეებთან თ. მერაბ და
ანტონ ლორთქიფანიძეებთან, თ. სამ-
სონ ვულუკიძესთან, დავით არჩი-
ლის-ძეს ლორთქიფანიძესთან, მასილ
აბულაძესთან და კიდევ ზოგიერთ
სხვა პირებთან. ისინი მირჩევდნენ მე,
მემოქმედებინა ერთად მათთან სასარ-
გებლოთ კნინა სიმონ წერეთლისა.
მე მათ მოუყევი იგივე, რაც ნათქვა-
მი მქონდა კნინა სოფო ვულუ-
კიძისათვის. ამას დაესძინე, რომ გუ-

ბერნიის მარშლის თანამდებობს მე
სრულიად არ ვაძლევ იმ მნიშვნელო-
ბას, რომელსაც ისინი მიწერენ. ჩე-
მის აზრით ეს თანამდებობა არა ღირს
იმ უსიამოვნებო და განხეთქილებათ,
რომელთაც აღძრავს ხოლმე ჩვენში
მარშლობის კენჭის-ყრა. მე მაინც ამ
შემთხვევაში სხვა ნაირს მდგომარეო-
ბაში ვარ. როგორც თავს-მჯდომარე
საზნაურო ბანკის გამგეობისა, მე არ
შემიძლიან გაცხარებული მონაწილე-
ობა მივიღო თავად-აზნაურობის არ-
ჩვენში და ამ გვარ მოქმედებით ვა-
წყენიო დიდს ნაწილს საზოგადოები-
სას. მე მეყოფა ის აუცილებელი
ტვირთი, რომელიც მაწევს ბანკის
კრების დროს. სამწუხაროდ ჩვენ-და
უნდა აღვიაროთ, რომ ჩვენში პირადი
უკმაყოფილება რომელიმე კაცთან
ხშირად გადააქვთ იმ საქმეზედ, რო-
მელსაც ის კაცი ემსახურება, ამისა-
თვის მე რომ მივიღო გაცხარებული
მონაწილეობა თავად-აზნაურთ კენჭის
ყრაში, ჩემის აზრით, ეს აენებს იმ
საქმეს, რომელსაც ვემსახურები. ბარ-
და ამისა მე კიდევ აღუთქვი თ. ნ.
წერეთელს და ზოგიერთს მისს მომ-
ხრეებს, რომელთაც მე დიდს პატივს
ვცემ, ჩემის აზრით მისს კანდიდატურ-
ას არ წინააღმდეგე. შრიგობა და
უპატიოსნობა იქნება მეთქი ახლა
მივემხრო მის მოპირდაპირეს და მას
წინააღმდეგობა დაეწყუა. მაგრამ
რადგანაც იმ პირებისაც, რომელთაც
ამას ეუბნებოდნენ, დიდი პატივის ცემა
მქონდა, ამისათვის მე მათ აღუთქვი,
რომ ამ საქმეში მე არც სიმონ წე-
რეთლის კანდიდატურის წინააღმდეგ
ვიმოქმედებ მეთქი. ღარწმუნებული
ვარ, ზემოხსენებულნი პირნი უარს
არ ჰყოფენ, მე რომ მათ სწორეთ ამ
გვარი პასუხი მივეცი. ხშირად ამ ლა-
პარაკში დაგვესწრობოდა ხოლმე ბატ.
ალექსანდრე შიფინაშვილი. ბარდა
ამისა მე მქონდა ამ საგანზედვე საუ-
ბარი სხვა-და-სხვა პირებთან, რომელ-
თაც პირ-და-პირ მონაწილეობა არ
მქონდათ თავად-აზნაურთ ამორჩევაში,
მაგალ. თ. პროთოვო შრისთავთან,
ბბ. ბიორგი დავითის-ძე შრისთავთან
და ისააკ ივანეს-ძეს ტერ-სტეფანოვ-

თან და სხვანი. იმედი მაქვს, ისინი
დამემოწმებინან, რომ ამ შემთხვე-
ვებულებისა ვიყავი შესახებ წერეთ-
ელის კენჭის-ყრისა.

ზემოხსენებული აღთქმა კიდევ ავა-
სრულე. დასახელებთ ერთი კეთილ-
სინილისიანი კაცი მაინც, თუ მე ვის-
მეტვის მერჩიოს — ამას თეთრი კენჭი
ჩაუგდე მეთქი და ამას შავი.

მაშ რაში მდგომარეობს ჩემი შე-
მარცხენელი და უპატიოსნო მოქმე-
დება?

ზოგნი ამტკიცებენ, რომ მე უთუოთ
უნდა დამეჭირა თ. სიმონ წერეთლის
მხარე. მე მოვიყვანე საბუთები, რომ-
ლის საფუძველით, ჩემის აზრით, ისე
უნდა მოექცეულყოფიყავი, როგორათაც
მოვიქციე. მსთქვით, ამაში შემცდარი
ვიყო; მაგრამ ნუ თუ შეცდომა შეად-
გენს შემარცხენელს და უპატიოსნო
მოქმედებას? ნუ თუ მე მოვალე ვარ
ყოველს საზოგადო საქმეს თქვენის
თვალებით ვუტკირო? როდის იყო
ჩვენ შორის პირობა დადებული, რომ
ყოველს საზოგადო საქმეში უთუოთ
ყველას ერთ ნაირად გვემოქმედნა?
თუ მართლა ამ გვარს ერთობას
თხოვლობთ თქვენი წრის წევრებთა-
გან, მართალი უნდა მოგახსენოთ, არა-
სოდეს არ დაეთანხმდები — ჩემი ნება
და თავისუფლება შეგსწირო ამ გვარს
წრეს. მართალია, პოლიტიკურათ გან-
ვითარებულს სახელმწიფოებში არსე-
ბობენ იმისთანა პარტიები, რომელთა
წევრნი ხან-და-ხან მოქმედებენ წინა-
აღმდეგ თავის დარწმუნებისა, როცა
ამას მოითხოვს პარტიის ინტერესი და
დისციპლინა. ჩვენს ქვეყანაში ამ გვა-
რი პარტიები არ არსებობენ და ჯერ
ჩემის აზრით, ნიადაგიც არ არის მომ-
ზადებული მათი შედგენისათვის. ამი-
სათვის არ ვფიქრობ, რომ გონიერმა
კაცმა შესწიროს თავისუფლება იმ
გვარს წრეს, რომელსაც მიზნათა აქვს
იმოქმედოს ჩვენის ქვეყნის არჩევაში.

მს წიგნი ნამეტანი გრძელი გამო-
ვიდა. მე ძვირად გამიცია პასუხი სხვა-
და-სხვა კაცების და ცილის-წამებისათ-
ვის, რომელსაც ხშირად ჩემზედ სწე-
რენ რომელიმე წრის მომხრეები.
მართალი მოგახსენოთ, მე არც მო-

— შენი ბედიც ხომ ისეთია, რო-
გორც სხვებისა. მე არაფერ არ გამო-
რჩევი, ყველას ვაპატიე.

— სხვები ლაჩრები და მოღალა-
ტეები არიან... მე არ დამიყვირნია
მათთან ერთად.

— აბესილია შეპკრთდა და პირ-და-
პირ თვალებში შეხვდა.

— რა გქვიათ შენ?

— ტანიო შიდალი.

— საიღამა ხარ?

— პიესერლიდამ.

— რამდენი წლისა ხარ?

— ჩვიდმეტისა.

— ბანა საკმაო კაცები არ მოედებ-
ნება რესპუბლიკას, რომ ყმაწვილები
არ მოაგროვოს ჯარში წასაყვანათ?

— მე არ წაუყვანივართ, მამაო...

— თითონ ჩემის ნებით მივედი იმა-
თან.

— ბანა არ იცი, შე ლაწირაკო,
რომ მე ბევრი საშუალება მაქვს გათ-
ქმენო: „— ბაუმარჯოს მეფეს!“

— შაწვილი ამაყათ წელში გასწორ-
და.

— როგორც გნებავდეთ... იხმარეთ
ძალა...

— მაშ შენ სიკვდილი გირჩენია?

— ათას წილაღ!

— ძალიან კარგია... მაშ შენ მოკ-
ვდები.

— პატრმა ანიშნა მხედრებს და
ისინიც გარს შემოგხვიენენ ტყვეს,
რომელმაც თვალის არ დახამ-
ხამა.

— აბესილიამ შეიბრალო, როდესაც
ამისთანა სიმამაცე დაინახა.

— იქნება სათქმელი რაზე გქონ-
დეს? ხომ არა გზიან, ან არა გწყუ-
რიან?

— არა, უპასუხა ახალგაზღამ,
მაგრამ მე ვარ ნამდვილი კათოლიკე
და არ მინდა ღვთის წინ წარედგე,
სანამ აღსარებას არ ვიტყვი.

— აბესილია ჯერ კიდევ შემოსილი
იღდა.

— დიხოქე, უთხრა იმან და თი-
თონ ჩამოჯდა კლდეზედ.

— მხედრებით ვარ — შემორტყმულმა
ტყვემ დაიწყო:

— დამლოცეთ, მამაო, საშინელი
ცოდელი ვარ...

— ჯერ არ გაეთაყვინა აღსარება,
რომ ხეობის შესავლიდამ მოისმა სა-
შინელი თოფის სროლა.

— თოფები გაისროლეს! დაიყვირეს
ღარაჯებმა.

— აბესილია იმ წამსვე წამოხტა, გას-
ცა ბრძანება, როგზე დამწყვრივა მხედ-
რები და ისევ ისე შემოსილი მიეარ-

და თოფის ასაღებათ. უცბათ მოიხვდა
და დაინახა ყმაწვილი-კაცი, რომელიც
ისევ დამოქალი იყო.

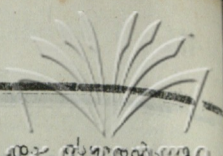
— რას აკეთებ მანდა?

— მოველი ცოდების მიტოვებას.

— მართლა, მართლა... ძინალამ
სულ დამაფიწყდა.

— აბესილიამ სასოებით მალა ხელი
აიპყრა და დალოცა თავ-ჩალუნული
ყმაწვილი-კაცი. მერე მიიხედ-მოიხვდა,
დაუწყა ძებნა მსროლელებს, რო-
მელნიც აქეთ-იქით კიდევ დაფანტუ-
ლიყვნენ... ბოლოს დაიწია უკან,
დაუმიზნა ყმაწვილს თოფი და ერთს
წამს, ერთის გასროლით დასცა მი-
წაზე...

ახსსტ. თუმანიშვილისა.

ცალგა და არც სურვილი მაქვს ამ გარს ნაწერებს გამოუდგე, ამასთანავე ვფიქრობ, რომ ამ გვრი მათი მწერლობა ყურადღების ღირსი არ არის, რადგანაც ყველამ კარგათ იცის, რა მიზანი აქვს ამ მწერლობას; მაგრამ ამ შემთხვევაში მე საჭიროთ დავინახე დაწვრილებით ამწერა საქმის გარემოებანი. როცა წავიკითხე თქვენი წერილი, ხეომოწერილი ზოგიერთის პატივსაცემი პირებისაგან, რომელთაც დამოკიდებულება მქონდა, მე, სწორეთ გითხრათ, საწყენად დამირჩა, მე ვიცი, როდის და რა მდგომარეობაში იყო თქვენი წერილი შედგენილი. შოველთვის პარტიების შეტაკების შემდეგ დამარცხებული მხარე გაჯავრებული და აღელვებულია. ამ დგომარეობაში იგი იძებს კაცს, რომელსაც, სამართლიანათ ანუ უსამართლოთ, ბრალი უნდა დაედოს. ამ მდგომარეობით ისარგებლეს ზოგიერთმა ჩემმა კეთილის-მსურველებმა, შეთხზეს საქმე, რომელსაც ძალიან აკლია ხელოვნება, ისე ცუდათ არის თეთრი ძაფით შეკინძული. მინც ჩვენს საზოგადოებას იცნობს, მისთვის ცხადია, საიღამ არის ეს საქმე დაწვრილებული და სითკენ მიემართება.—როცა ყოველი მღელვარების დამამშვიდებელი წამალი—დრო გაივლის და თქვენ დაუკვირდებით ამ საქმეს, დაწვრილებით გამოიკვლიეთ იმ გარემოებებს, რომელნიც აღწერე, და ამას ყველაფერს ასწონდეთ; მაშინ, იმედი მაქვს, დარწმუნდებით, რომ მე (ლევანდელს თავად-აზნაურთ კრებაში არაერთი შემარცხენელი და უპატიოსნო საქციელი არ გამომიჩინია. რაც შეეხება იმ ალაგს თქვენს წერილისას, რომელშიაც თქვენ ცხადებთ, რომ დღეიღამ სპობთ ჩემთან კავშირს და ერთობას საზოგადო საქმეში, სწორეთ გითხრათ, ეს ალაგი კარგათ ვერ გაძიგია. მე აქამდის დარწმუნებული ვიყავი, რომ ჩვენ ერთათ ემოქმედებდით საზოგადო საქმეში არა ერთი ერთმანეთის სიამოვნებისათვის, არამედ ერთადერთ იმ საქმეს, რომლისათვის ერთათ ემოქმედებდით, საზოგადოებისათვის სასარგებლოთ. რამოდენათაც მე გაცნობთ, არ ვფიქრობ, რომ თქვენ წინააღმდეგეთ რომელიმე საქმეს, რომელიც თქვენის იზრით სასარგებლო იქნება საზოგადოებისათვის, მხოლოთ მისთვის, რომ მე ვიქმნები იმ სასარგებლო საქმის მომხრე. თუ ეს ასეა და რომ ლოლიკით ეს ასე უნდა იყოს, ამაში, ეგონებ, დამეთანხმებით, საზოგადო საქმეს ჩვენი ერთმანეთის დაშორებით არა ზარალი არ უნდა მიეცეს. ამ შემთხვევაში თქვენ და მეც ამით უნდა კმაყოფილი დავრჩეთ.

ამ წერილს მე მიემართავ ერთს ნაწილს იმ პირებისას, რომელთანაც მართლა ერთად ემოქმედებდი საზოგადო საქმეში. რაც შეეხება დანარჩენთ პირთა (საჭირო არ არის, ეგონებ, მათი დასახელება. მინც ამ და-

ნარჩენთ ჩიცხეს ეკუთვნის, თვითონ აღვიღად მიხედება), რომელთაც ღია წერილზედ ხელი მოუწერიათ, მე სწორეთ ვერ ამიხსნია ჩემთვის, რამ იძულა ისინი, რომ წიგნსა მწერენ. იქნება ისინი დღათ მოღვაწეობდნენ საზოგადოებისათვის და დიდი სამსახურიც მიუძღვდნენ მის წინაშე; მაგრამ, თუმცა ბევრი ვიფიქრე, ვერას გზით ვერ გავიხსენე, რომ მე ერთათ მათთან საზოგადოებრივს ასპრეზხედ ემოქმედებდნოს. თუ მომავალში მათ არ სურდათ ჩემთან კავშირის დაჭერა, ადვილათ შეეძლოთ ამის ასრულება. ამისათვის არაერთი საჭიროება არ მოითხოვდა მათ საქვეყნოდ გამოცხადებათ, რომ სპობენ ჩემთან ერთობას და კავშირს, რომელნიც ჩვენ შორის არაოდეს არ არსებობდნენ.

ნიკოლოზ დოდოშვილი.
ქუთაისს, 20 ივნისს.

განცხადებანი
გ. ნიკოლოზის-მე იოსელიანი იღებს თვისს ჰანსიონში ებაწვილებს პირობით მოსამსახურებლად სხვა-და-სხვა სასწავლებლებში. ადრესი: მისაილოვის ქუჩა № 81. (5-1)

მალაზია
სალანის თევზეულისა
უცხადებს საზოგადოებას, რომ მან ახლად მიიღო სალანისში მარტო დაჭერილი თევზეული საგანგებოდ მომზადებული და ისეადაც წარადაც და ჰარტიანაც. აქვე ისეადაც ყოველ დღე მოსარმული თევზეული. მალაზია იმყოფება თამამშოვის ქარვასლის ქვეშ. (12-5)

ინგლისის მალაზიაში ახლად მიღებულია დიდ ძალი ჩაპირველი მოკრეფისა 30% უკეთესი, ვიდრე სხეაგან. იქვე იქიღება: ჰარესინა 40 კაპ. დაწვრილებული; სტაქნები, ბაკლები 10 კაპ.—დამ; პანოსები 5 კ.—დამ, მურაბა და ალბომები ნახევარ ფასად და სხე. (100-93)

გამლევი დღიურად და თვეობით იაფათ მეტლიროვან ოთახებს, სასხელად
„ლივალია“
გოლოვინის პროსპექტზედ. (20-11)

ღიბეკდა, გამოვიდა და ისეიღება
თფილისის წიგნის მალაზიებში
იგაგ-არაკანი
პრილოვისაგან და სიბრძნე-სიცრუედ-გან გალექილი თ. რ. კანისთვისა.

ღიბეკდა და ისეიღება
ქურა
ყარაგის უპილის
მოთხრობა;
მეთოთხმეტე ნაწილი.

მსურველთ შეუძლიანთ მოითხოვონ ჰარველის ნაწილადამ ვიდრე უკანასკნელ ნაწილადან მეტიკი შეიღოს სტამბაში, ბატონ ნიკო ძობალაძესთან.

ბრიტუროვის წიგნის მალაზიაში (ბალის პირ-და-პირ) და ბ-ნი იონანის სიანთან (ოკრუტენის სუდის ქვემოთ) ისეიღება წერა-კითხვის საზოგადოებრივამოცემა:

წითელი ფარანი, ფასი 15 კ.
ხატურა — — — 10 კ.

ღიბეკდა და ისეიღება ბრ. ჩარკვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში

თამარ დედოფალი
შედგენილი
გ. ბ.—შვილისაგან
გამოცემა
ხატ. ჭაჭანამისაგან
ფასი ერთი აზაზა.

ისპიღება
თფილისის წიგნის მალაზიებში ახლად-გამოსული რუსულს ენაზე წიგნი.

Грузинскія крестьянскія грамоты, крѣпостные и судебные акты, грамоты и письма грузинскихъ и персидскихъ царственныхъ особъ. (Материалы для исторіи древной грузіи).

сост. Д. П. Пурцеладзе.
მუთაისში ისეიღება შილაძეების მალაზიაში.
ფასი ერთი მანეთი

ღიბეკდა და ისეიღება
კვიანის ქართული წიგნის მალაზიაში
საერთო მელობეობაზე
თსხულება
ანტონ შურცელაძისა
გამოცემული
ხატარ შიჭინაძისაგან.
ფასი თითო წიგნისა ერთი აზაზა

ბოლგარულ-ინგლისური გუთანი
ნვარდისა მსურველთ შეუძლიანთ ბიწერონ თ. ა. კვიციანიანს, მედიც არის აკენტი ბ. გოვარდისა. ჭანტარა ჰეშინოვისა არის ტფილისს ქალაქში, აწწრუნის სასლში, დეკაჯვის ქუჩაში. (6-6)

ბამცია
საკვებაგ ხორაგეულებათა, რომელთა იყიდებანთ თფილისის ჰარსებში, ნებში და დაცარებთ 16 ივნისისა 1 ივლისამდის.

ბამომცხვარი პური: ხორბლის ფქვილი
პირველის ხარისხის — 1 გირ. 5
მეორის „ — 1 გირ. 3
მესამის „ — 1 გირ. —
იმევე ფქვილ. თორნეში გამომცხვარი
პირველის ხარისხის — 1 გირ. 6
მეორის „ — 1 გირ. 4
შვარის-მამის პური:
პირველ ხარის. ლავაში 1 გირ. 6
მეორის „ — 1 გირ. 5
მესამის „ — 1 გირ. 5
ძროხის ხორცი:
პირველის ხარისხის — 1 გირ. 10
მეორის „ — 1 გირ. 8
სუკი — — — 1 გირ. 15
სხერის ხორცი — 1 გირ. 9
ღორის ხორცი:
პირველი ხარისხის — 1 გირ. —
მეორის „ — 1 გირ. —

ფ ა ბ რ ი კ ა

ქათა ბუხთა ვარშავაში
Братья Бухъ въ Варшавѣ

ფურცლებისა, მავთულუმისა და სხვა-და-სხვა ხელოვნებისა.

ახალი მარცხლისა (მელქიორისა, ალფენილისა) მივაქცევ თქვენს ყურადღებას ფურცლებზე, მავთულუმებზე და სუფრის მოწყობილობაზე (პრობორზე): კოვებზე, ჩანგლებზე, დანებზე, სუფრის და ჩანის დესერტის ხორცებზე (ბლულებზე), სამოგრებზე, პანოსებზე, ჩანისკებზე, ყავადებზე, სტაქნის დასადგმელებზე, სულოკებზე, კალათებზე და სხვა შინაურს და სამსაღმისი საგნებზე: კანკლებზე ბარძიმ-ფეშუმზე, საცეცხლურზე, შანდლებზე, და სხვათა საეკლესიო ნივთებზედ.

ბარდა ამიებისა არის კიდევ სხვა სახლის მშენიერი მოწყობილობანი: ლიუსტრები, ხილის და შამფანსისათვის ვაზები, ეტაჟერები, სარკეები, სურები, ბაკლები, სანატრები და სხე.

მს ფირმა არსებობს 1809 წლიდან და განთქმულია თავის მჭიდრო და რიგიანის ხელოვნებით. მსურველთ შეუძლიანთ მიმართონ შემდეგ განყოფილებებში:

- 1) ჰეტანბურდში, ნევის ქუჩაზედ № 26 შაზანის სობოროს პირ-და-პირ,
 - 2) მოსკოვში, ნიკოლსკის ქუჩაზე, შერემეტიევის სახლებში,
 - 3) მოსკოვის გამოყენაზე მე-VI განყოფილებაში,
 - 4) ნაფნი ნოვგოროდის ოკრომქედლების რიგში, № 30. პრის-კურანტი და ფურცლების ნიმუშები მუქითათ მსურველთ გაგებებათ.
- შაბრიკა იღებს აგენტებს რეკომენდაციით. (12-9)